

[Socialministeren.]

der kender Sagen, ved, hvor godt forberedt den var, hvor stærkt anbefalet den er fra de Sider, der kender til Arbejdet.

At Venstre og de til Venstre knyttede Landforeninger ikke vilde interessere sig for et Forslag af denne Art, ja, det indeholdt for mig ikke nogen synderlig Overraskelse. Det er heller ikke nogen Overraskelse, naar Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, begrundet denne Modstand mod at gøre noget effektivt paa dette Omraade for de allerdaarligst stillede med lutter Idealisme. Det er jeg saa vant til. Det er kun, naar det gælder de praktiske Foranstaltninger, at Idealismen hører op; saa længe man skal tale om Sagen, strømmer den over alle Bredder, ikke mindst fra Venstres Side og i Venstres Blade. Og navnlig dette Argument, at Staten ved at bringe Orden ind i Forsorgen for de hjemløse og støtte Hjemmene tænker paa at kvæle det private Initiativ, det er jo overordentlig kønt, men det har ikke meget med Virkeligheden at gøre.

Ligesaa, naar det ærede Medlem gaar videre og siger, at Staten ogsaa er ved at kvæle det private Initiativ i Børneforsorgen. Tør jeg spørge, om det var en Forløber for Ændringsforslag fra Venstres Side om at stryge de mange Hundred Tusind Kroner, som det private Initiativ i Øjeblikket faar i Tilskud fra Statens Side netop paa Børneforsorgens Omraade? Eller hvad tilsigter det ærede Medlem med dette, at Staten er ved at kvæle det private Initiativ? Jeg synes, vi støtter det netop med Hensyn til Børneforsorgen med Bevillinger paa alle mulige Omraader. Jeg er ikke bekendt med, at der paa dette Omraade er noget, der er endt i Paragraffer og Blækhuse, hvor det ikke er naturligt, at der skal Administration og Orden til, for at det private Initiativ kan vide, at der er Tilsyn med dets Virksomhed.

Derfor ser jeg ogsaa med fuldkommen Sindsro, det ærede Medlem ude paa Talerstolene og Venstres Blade lægge Ansvar paa Regeringen, fordi man ikke ønsker at gennemføre Venstres Forslag, thi Venstres Forslag har ingen Betydning i denne Sag. Men omvendt maa Venstre være villigt til at tage Ansvar for, at det ikke har villet gennemføre noget af virkelig Betydning i denne Sag, for det vilde dette Lovforslag have været.

Ordføreren (Bomholt): Til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmits Udtalelser maa jeg sige, at Ordene var skønt pud-

rede, trukket op med Læbestift, men de manglede i Sandhed praktisk Realitet med Hensyntagen til den faktisk foreliggende Situation. Der blev sagt noget om, at hvis det virkelig viste sig, at man ikke kunde magte Opgaven, kunde man jo ogsaa beskæftige sig med disse Herberger. Kan man da magte Opgaven? Ved det ærede Medlem ikke, at „Arbejde adler“ har nedlagt en meget stor Del af sine Herberger? Ved det ærede Medlem ikke, at sidste Vinter betalte de arbejdende her i København meget store Beløb til deres arbejdsløse og hjemløse Kammerater for muligt at faa dem slæbt over en trang Vinter?

Det ærede Medlem talte om en „vis Beredvillighed“ fra Venstres Side. Hvad forstaaes der ved en vis Beredvillighed? Hvad betyder dette ejendommelige Udtryk?

Det ærede Medlem hævdede, at dette Lovforslags Gennemførelse vilde betyde, at en stor Del af de unge fra Landet blev draget ind til Byerne. Dette betvivler jeg. De unge, der drages fra Landet ind til Byerne, er de unge, der faktisk er under de erhvervsøkonomiske Kræfters Pres. Det er Folk, der ikke kan klare sig gennem Arbejdet ude i Landsbyen, og naar de ikke har noget Sted at være, intet Hjem, ikke Raad til at bo paa Kroen, er de tvungne til at gaa ind til Byerne og vandre fra By til By. Og saa er da Spørgsmaalet, om vi fra Samfundets Side vil møde disse Mennesker med ordentlige Institutioner.

Det ærede Medlem hævdede, at 3 Institutioner har protesteret, og fablede dernæst om en større Kreds; der tidligere havde henvendt sig til Udvalget med Protest. Hvad er det for en større Kreds?

Jeg talte noget om Disciplin. Dermed mente jeg simpelt hen, at hvis der skal skabes Disciplin og Orden, maa den nødvendige Forudsætning være ordentlige Vilkaar. Hjemmene maa indrettes paa ordentlig og god Maade, det er den første og nødvendige Betingelse for at opnaa ordentlige Vilkaar. Hvis der ikke er Planmæssighed i nogenting, hvis der ikke er en ordentlig Indretning af Herberget, kan der heller ikke kræves Orden af de herbergssøgende.

Det ærede Medlem talte saa smukt om de Mennesker, der figurerer i Navnekolonner, og mente, at det var noget, de arbejdsløse havde noget imod. Jeg maa nu sige, at jeg har aldrig følt noget moralsk nedværdigende i at være anbragt i Folkeregisteret og andre Steder, hvor mit Navn har været antegnet. Det vil heller ikke være Tilfældet her. Det er en ganske naturlig Ting, at man søger at have Navneorden i det Klientel, der besøger